

Forfatter: Hjortø, Knud

Titel: Udrag fra Faust

Citation: Hjortø, Knud: "Faust", i Hjortø, Knud: *Faust*, 1921, s. 117. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hjort_11-shoot-idm139906163914768/facsimile.pdf (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Faust

her kan man ikke ha tændt lys i mere end et enkelt hjærnerum. Det kan altså i et sjældent tilfælde være beklageligt. Men vi, der skal lede det hele, har brug for hele vort hoved. Det er noget, der slider, det kan ikke være anderledes, men på vore maskiner må sliddet ikke være til at se; det vilde blive farligt for os allesammen.

Når dine maskiner er så fuldkomne, sæe Henrik, — så må dine folk også være tilfredse ved at arbejde ved dem.

Ja selvfølgelig, svarede direktøren og så sig om; — men lad os gå uden for; dær kan vi bedre tale sammen, hvis vi nu har set nok. Arbejderne, vedblev han, mens de gik ind i et lille anlæg bag ved fabrikken, — om de er tilfredse? Ja, det er med dem som med maskinerne; der må ikke være nogen fejl ved deres tilfredshed; deres humør skal være rundt og blankt som en stålakse. Er der noget i vejen et sted, så kan det medføre at ti mand går deres vej, og der er i grunden altid noget i vejen. Sker det, at jeg får en enkelt arbejder til at eksplodere, så går måske hele fabrikken i stå, og det er der altid fare for; men der må jo, om muligt, sørges for, at det ikke kan ske.

Men så findes utilfredshed altså alligevel, sæe Henrik, — skønt I sikrer jer imod den med så megen omhu?

Ja, men den vilde jo ikke findes, dersom mennesket var en så fuldkommen ting som en maskine, men mennesket er tværtimod en yderst ufuldkommen indretning, en utæt maskine, der hvert øjeblik spilder sin damp hen i været og lar drivhjulet stå stille. Nej, idealet vilde være at gøre alle disse mennesker overflødige og alene gå omkring og trykke på forskellige knapper.

Hvad vilde du så gøre med dine arbejdere?

Mine arbejdere — dem vilde jeg med fornøjelse pensio-